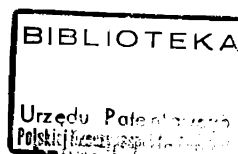

10 października 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

B27g 1702

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14156.

Kl. 38 e 3.

Joh. Weiss & Sohn
(Wiedeń, Austria).

Opornik klina w strugach.

Zgłoszono 9 marca 1929 r.

Udzielono 11 lipca 1931 r.

Znane są rozmaite obrotowe, samonastawne oporniki klinów w strugach. Jedne np. mają kształt dwuskrzydłowej klapy metalowej, umieszczonej obrotowo w łożysku struga, inne zaś — wykonane są w kształcie pełnego półcylindrycznego sworznia, zaopatrzonego w boczne skrzydła łożyskowe lub cylindryczne zakończenia. Również starano się w tym celu stosować masywny sworznię z łożyskami kulkowymi, umieszczony w służącej za opornik i obracającej się na nich oprawie. Nadto znane są również obrotowe oporniki z blaszanych pasków o zagiętych dłuższych brzegach, posiadające na brzegach krótszych skrzydełkowe zagięcia, służące za łożyska sworznia opornikowego.

Te ostatnio wspomniane oporniki mają

wprawdzie w porównaniu z pierwszymi tę zaletę, że sposób wyrobu ich jest prostszy, a wykończanie tańsze, szpary jednak powstałe pomiędzy zagięciem dłuższych brzegów a obrotowymi trzpieniami posiadają natomiast tę wadę, że pył i drobne wióry dostają się do pustej przestrzeni dookoła obrotowych trzpieni, gdzie nagromadzają się i zbijają.

Wskutek tego koniecznym jest wyjmowanie i oczyszczanie opornika klina.

Opornik klina, będący przedmiotem wynalazku, usuwa wszystkie wspomniane wady, przyczem jego wyrób jest nadzwyczaj prosty, a kształt nie daje powodu do zanieczyszczeń.

Opornik składa się z rurki, długości równej szerokości otworu w obsadzie stru-

ga, przyczem rurce tej nadaje się, przez tłoczenie w formie lub w inny sposób, profil równoramiennego trójkąta o zaokrąglonych krawędziach. Po włożeniu tej rurki w otwór obsady struga przesuwana się przez nią odpowiednio dopasowany trzpień opornikowy i zamocowuje w dowolny sposób w bocznych ściankach obsady.

W ten sposób opornik jest ze wszystkich stron zamknięty, zachowując jednak stale możliwość poruszania się dookoła trzpienia oporowego.

Na rysunku fig. 1 przedstawia w częściowym przekroju widok boczny obsady struga z osadzonym w nim opornikiem; fig. 2—poprzeczny przekrój struga wzdłuż linii *a—a* na fig. 1, i fig. 3 — perspektywiczny widok samego opornika w powiększonej skali.

Rurce o początkowo kołowym przekroju poprzecznym przez tłoczenie lub ściskanie nadaje się trójkątny przekrój, którego powierzchnia podstawy 1 tworzy powierzchnię oporu, spoczywającą na klinie 6, podczas gdy krawędzie boczne 2, 3, 4 są zaokrąglone. Zaokrąglenie krawędzi 4 odpowiada przekrojowi trzpienia, krawędzie zaś boczne 2, 3 powierzchni podstawy, są bardziej ostre.

Opornik o takim kształcie wkłada się pomiędzy boczne ścianki 7 otworu w obsadzie struga, poczem przesuwana się trzpień 5, który w łożyskach, utworzonych w ściankach bocznych obsady, zamocowuje się w dowolny sposób, np. zapomocą tarcz metalowych. Trzpień 5, służący za wspornik opornika klina, wchodzi dokładnie w zaokrąglenie krawędzi 4, dzięki czemu przy wsuwaniu klina opornik przybiera położenie, odpowiadające przekrojowi wsuniętego klina.

Zastrzeżenie patentowe.

Opornik klina w strugach, znamieny tem, że składa się z rurki z obu końców otwartej o trójkątnym przekroju, którego powierzchnia podstawy (1) tworzy powierzchnię oporową dla klina, a ściany boczne i wierzchołek zewnętrznej powierzchni rurki tworzą prowadzenie dla trzpienia (5), na którym zamocowana jest rurka.

Joh. Weiss & Sohn.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

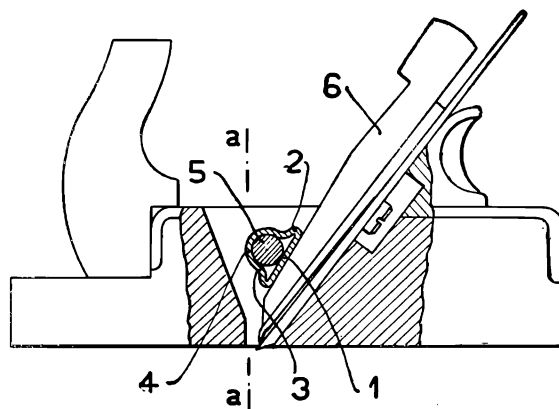

Fig. 2

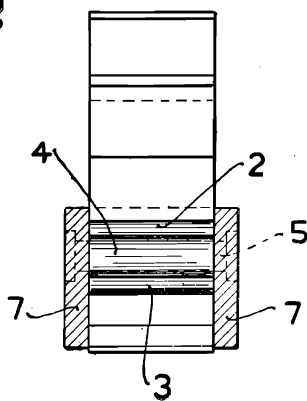

Fig. 3

